

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи»: Наказ Міністерства фінансів України від 18.11.2005 року № 790 // Законодавство України: Бібліотека «Інфодиск». — 2008. — № 3.
2. Звітність сільськогосподарських підприємств за вимогами П(С)БО 30 «Біологічні активи»: Практичний посібник / За ред. Лузана Ю. Я., Жука В. М. — К.: Юр-Агро-Веста, — 2008. — 230 с.
3. Облік сільськогосподарської діяльності: Навчальний посібник / За ред. Жука В. М. — К.: ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007. — 368 с.
4. Михайлов М. Г., Баранік О. О., Мельник О. А. Проблемні питання впровадження П(С)БО 30 «Біологічні активи» // Облік і фінанси АПК. — 2006. — № 12. — С. 100—107.

К. В. Безверхий, аспірант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОБЛІК ВИТРАТ НА ОСВОЄННЯ НОВИХ ВИРОБНИЦТВ ТА АГРЕГАТИВ

Значну питому вагу серед непрямих витрат на підприємствах приладобудування займають витрати на освоєння нових виробництв та агрегатів (їх називають ще «пусковими витратами»). Інструкцією про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій № 291 (далі — Інструкція № 291) визначено, що витрати, пов'язані з освоєнням нових виробництв та агрегатів, відносяться до витрат майбутніх періодів [1]. Це пов'язано з тим, що пускові витрати здійснюються до початку серійного виробництва й економічну віддачу такі витрати приносять у майбутньому в міру здійснення серійного виробництва та реалізації продукції. Згідно п. 36 П(С)БО 2 «Баланс» у складі витрат майбутніх періодів відображаються витрати, що відбулися протягом поточного або попереднього звітних періодів, але належать до наступних звітних періодів [2].

Отже облік пускових витрат ведеться на рахунку 39 «Витрати майбутніх періодів», за дебетом якого відображається накопичення пускових витрат, у кореспонденції із кредитом рахунків 13 «Знос (амортизація) необоротних активів», 20 «Виробничі за-

паси», 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками», 65 «Розрахунки за страхуванням», 66 «Розрахунки за виплатами працівникам», а за кредитом — їх списання (розподіл) та включення до складу витрат в кореспонденції із дебетом рахунків 23 «Виробництво», 91 «Загальновиробничі витрати».

Аналітичний облік витрат на підприємствах приладобудування ведеться за їх видами: 391 «Витрати на освоєння нового виробництва газоаналізаторів», 392 «Витрати на освоєння нового виробництва цукрометрів», 393 «Витрати на освоєння нового виробництва гігрометрів» тощо. При цьому Інструкцією № 291 не передбачено жодних рекомендацій щодо порядку списання і розподілу пускових витрат. У зв'язку з цим є кілька підходів до їх обліку.

В дослідженні О. Коропа висловлена думка про створення резерву на освоєння нового виробництва. В обліку створення такого резерву слід відображувати бухгалтерською проводкою за дебетом рахунку 91 «Загальновиробничі витрати» та за кредитом рахунку 47 «Забезпечення майбутніх витрат і платежів» (субрахунок 474 «Забезпечення інших витрат і платежів» аналітичний рахунок «Резерв на освоєння нового виробництва»). Списання «пускових» витрат — за дебетом рахунку 474 з кредиту рахунків 13, 20, 66, 65, 63 тощо [3]. Але з огляду практичного застосування така кореспонденція рахунків можлива в обліку формування резерву призводить до порушення принципу нарахування та відповідності доходів і витрат. Таким чином запропонована проводка по створенню резерву буде завищувати загальновиробничі витрати, фактично ще не проведені. А в кінці місяця їх списання (з урахуванням розподілу) буде завищувати собівартість незавершеного виробництва (рахунок 23 «Виробництво») та/або собівартість реалізованої продукції (рахунок 901 «Собівартість реалізованої готової продукції»). Крім того величина резерву на освоєння нових виробництв може бути визначена досить приблизно. У зв'язку з цим на практиці приладобудівні підприємства, як правило, не створюють резерв на освоєння нового виробництва.

На нашу думку, суму пускових витрат, віднесену в дебет рахунку 39, за умови випуску одного виду продукції, слід списувати в дебет рахунку 23 рівними частинами з урахуванням терміну освоєння нових виробництв щомісячно. Але ж якщо підприємство несе витрати з освоєнням нових виробництв, які будуть стосуватися декількох видів продукції, то суму пускових витрат, понесену підприємством, потрібно списувати на рахунок 91 «Загальновиробничі витрати».

Отже, пускові витрати накопичуються за дебетом рахунка 39 та списуються в дебет рахунка 23, за умови виготовлення одного виду продукції, або в дебет рахунка 91, якщо пускові витрати стосуються декількох видів продукції. З рахунка 91 пускові витрати списують на рахунки 23 «Виробництво» та 901 «Собівартість реалізованої готової продукції» і розподіляють відповідно до обраної бази розподілу.

Список використаних джерел

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: Затверджено наказом МФУ від 30 листопада 1999 р. № 291.
2. Положення (стандарты) бухгалтерського обліку 2 «Баланс»: Затверджено наказом МФУ від 31 березня 1999 р. № 87.
3. *Корон О.* Облік витрат на дослідження та розробки// Школа бухгалтера. — 2005. — № 23. — <http://www.dtk.com.ua>

Т. М. Безродна, аспірант
Тернопільський національний економічний університет

УЗГОДЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ОБЛІКУ І АНАЛІЗУ У МЕЖАХ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СПИРТОВИМ ВИРОБНИЦТВОМ

Одним із дієвих заходом підвищення ефективності управління спиртовим виробництвом є належне інформаційне забезпечення стосовно його фінансово-господарської діяльності. Ефективність інформаційного забезпечення передбачає підготовку певної кількості якісної економічної інформації для різних рівнів управління підприємством.

Основу інформаційного забезпечення внутрішніх потреб у інформації становить система обліку. Існує думка, що облік повинен пристосовуватись до звітності, адже саме звітність здатна забезпечувати інформацію про розвиток виробництва.

На підтвердження цього можна сказати, що «адекватність облікового забезпечення звітності потребує синхронізації відображення показників у звітних формах та їх формування в облікових реєстрах», адже гармонізація вхідної і вихідної інформації на вході і на виході системи сприяє ефективності її функціонування [1, с. 11].